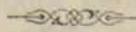

ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՌ ԼԵԶՈՒԻՆ ՔԱՆԻ ՄԸ ԲԱՌԵՐՈՒՆ ՎՐԱՑ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ

(Շարայարութիւն. Տես էջ 140.)

ԶՈՒՔԱՆԶ. — Ոմանք այս բառը գործածելու ատեն կաւրեն՝ զոնխանչ ըսելով, ինչպէս որ ոչ բառին տեղն ալ կըսեն ոնչ, պատիւն բառին տեղն ալ պատիւն:

ԶՐՈՒՅԵԼ. — Այս բառին ուղիղ գրուածքը այս լինելով, սխալ է Պօլսոյ աշխարհաբառին մէջ մտածը, այսինքն զորցել: Սխալ է նաեւ Լեհաստանի ու Մաճառստանի Հայոց հնչելն ու գրելը, զրոտցել:

ԶՕՐԲ. — Այս բառին բուն նշանակութիւնն է գորութիւն, ոյժ. եւ այս նշանակութեամբ կբանի Խրիմու Հայոց աշխարհաբառին մէջ. զօրք չունի, զօրք զնաց, մեռնիմ զօրքին: Յայտնի է որ գրոց լեզուին մէջ աւելի ասոր եզակին կբանի նոյն նշանակութեամբ, այսինքն զօր, որ է ոյժ, զօրութիւն: — Ոմանք կարծեցին թէ ռամկօրէն անոյ բառին ուղիղն է զօրով, իբր թէ ուժով, բռնութեամբ, գժուարութեամբ. բայց այս կարծիքը սխալ է. հաւանական կերեւնայ ըսելը թէ այս անոյ բառը տաճկաց կամ արաբացոց անիրեկ կամ անգրեկ բառէն ձեւացած է, որ կնշանակէ բռնի, բռնարեւակ, դժուարութեամբ. վասն զի Լեհաստանի Հայոց աշխարհաբառին մէջ անոյ բառէն շինուած բայ ալ կայ՝ անոյցունել, որ կընշանակէ ushyet, հա-կադել, բռնադատել:

ԷԼ, ԷՍ, ԷԴ, ԷՆ, ԴԵՍ ՈՒ ԴԵՆ. — Հայաստանի քանի մը գաւառներուն մէջ, մանաւանդ Վերին Հայոց ու Վրաստանի կողմերը, սովորութիւն եղած է քանի մը բառերու մէջ և հընչել գրաբառին այ գրածը. այսինքն փոխանակ ըսելու այլ, այս, այգ, այն, դ'այս եւ դ'այն (այսինքն ընդ այս եւ ընդ այն, ասդիս անդին) եւ այլն, կըսեն ու կգրեն՝ ել, ես, եդ, են, դես ու դեն, հեր, մեր, ան, կեր, փես, գիլ, եւ այլն: Տաճկաստանի եւ ուրիշ շատ տեղերու աշխարհաբառին մէջ՝ ասոր ներհակ՝ այ մասնիկին յ տառը գուրս կձգուի, ալ, աւ, ադ, ան, հար, մար, ան, կար, փաս, գար, եւ այլն: Տարակոյս չկայ որ այժմու ուսումնասէրք այն երկու սխալներէն եւս զգուշանայով՝ կըջանան գրաբառին ուղիղ գրութիւնն ու հընչումը անվթար պահպանել: Միայն ալ (այլ) շողկապը դեռ գժուարութիւն կուտայ գրողաց, եւ ծանր կերեւի լսողներուն ականջին

եւ այլ, նն այլ, մարդիկ այլ ըսելը. բայց ժամանակաւ այն եւս կը ըսուի:

ԷՂԵՐ ԿԱՄ ԵՂԵՐ. — Այս էական բայը ճիշդ թարգմանութիւն է Տաճկաց իմիշ բային, եւ անոր պէս կգործածուի գրեթէ ամէն տեղի աշխարհաբառին մէջ. զոր օրինակ (կիսեր կեշիւ իմիշ) կերպայ կուգայ եղեր, կամ կերթայ կուգայ եղիլ և (ինչպէս որ կըսեն Խրիմու եւ Լեհաստանի Հայերը): Գրոց լեզուին մէջ այս գրուցուածքը չկայ, եւ պարզ սահմանականին անկատարովը նոյն իմաստը կբացատրուի. «երթայր եւ գայր»: Մարդ մը կայ եղեր. «Այր ոմն էր»: Միշ կիւրաւե եղեր. «Ասեն թէ միշտ խրատէր» եւ այլն: Պօլսոյ մէջ եւ Տաճկաստանի ուրիշ քանի մը կողմերը, ոմանք եղեր բառին տեղը մեշեր տաճկերէնը կբանեցընեն, որ յայտնի սխալ է. վասն զի մեկեր կամ մեշեր բառը՝ հայերէն երբեմն իբր քե կթարգմանուի, եւ երբեմն ուրիշ կերպով. եւ բայ չէ, այլ շողկապ. ուստի անյարմար գրուցուածք է այն սրով կըսեն ոմանք. Ժողովուրդը մեկ չընկեր մեշեր, փոխանակ ըսելու, Ժողովուրդը մըսիկ չընկեր եղեր. վասն զի առաջնոյն տաճկերէն թարգմանութիւնն այս է, մեշեր հարց սիյեկեկ իմիշ. իսկ երկրորդինը այս. հարց սիյեկեկյօր ումուշ, կամ սիյեկեկ իմիշ. որ իբրամէ շատ տարբեր իմաստներ են: Խրիմու Հայերը առաջին իմաստը այսպէս կբացատրեն, «Մէկէր Ժողովուրդը մտիկ չանիլ էղիլ է»՝ որ տաճկերէնին աւելի ճիշդ թարգմանութիւնն է: Գրաբառ այս իմաստը այլ եւ այլ կերպերով կբացատրուի:

Ը. — Այս տառը Տաճկաստանի աշխարհաբառին մէջ շատ կգործածուի, ոչ միայն կը մասնիկին հետ, եւ բառերուն վերջը՝ դիմորոշ և տառին տեղը, այլ նաեւ անել, անել, անկանիլ բայերուն ամէն ժամանակներուն, եւ ուրիշ շատ բառերու մէջ, ինչպէս՝ ըսաւ, ըրի, ընկաւ, ըլլաւ (որ է ըլնալ, լինալ, լինել) եւ այլն: — Մեր լեզուին քնական է ա տառով բառեր շատ ունենալը, եւ գրաբառին մէջ թէպէտ խիստ քիչ բառ կայ՝ որոց մէջի այբը ը փոխուի, ինչպէս ակալցօք կամ ակընցօք, ակկոյիկ կամ ընկոյիկ, բայց ը ձայնը խիստ շատ բառերու մէջ, եւ գրեթէ ամէն երկու կամ

երեք բաղաձայնի մէջտեղը անպատճառ կը-
գտնուի. զոր օրինակ բանին, նրմա, քրննել,
շրրթոճնք. եւ ասով մեր լեզուին բաղաձայն-
ներուն շատութիւնը կամ սաստկութիւնը ան-
վնաս կլինի եւ հնչման գոտարութիւնը կը-
վերնայ:

Դիտելու բան է այս որ վերին Հայոց եւ
ընդհանրապէս Կովկասու, Պարսկաստանի եւ
Սփոյթիսանի Հայոց աշխարհաբառին մէջ ա
ձայնը շատ աւելի կայ՝ քան թէ ուրիշ տե-
ղերու աշխարհաբառներուն մէջ, այնքան որ,
ինչպէս յայտնի է, մինչեւ Ե կամ ն ձայնե-
րուն տեղ ալ երբեմն ա կբանեցընեն, զոր
օրինակ առաւ ա, գեղ ա, եւ այլն: Անոր ներ-
հակ, Տաճկաստանի Հայոց աշխարհաբառին
մէջ՝ ա ձայնը ամփոփուելով՝ շատ տեղ ը ե-
ղեր է, ինչպէս որ վերն ըսինք. եւ մեզի կե-
րեւի որ այս բանը աւելի կատարելութիւն
պէտք է համարիլ Տաճկաստանի աշխարհա-
բառին՝ քան թէ պակասութիւն:

Դարձեալ, գրաբառին գիմորոշ և տառին
տեղը աշխարհաբառը բաղաձայնով վերջա-
ցած բառերուն ծայրը ը տառը կբանեցընէ,
որ ըն հնչման կրճատը կրնայ համարուիլ.
ուստի կբսեմք, մարդը, հայրը, վրեժը, խոսը,
եւ այլն: Ոմանք կուզեն աշխարհաբառին մէ-
ջէն այս ձեւը բոլորովին վերցընել, ու տեղը
գործածել և. մարդև, հայրև, վրեժև, խոսև,
ասելև, գրելովև, եւ այլն. յայտնի է որ սո-
ցա միտքը եւ փափաքը գովելի է, որովհետեւ
անով աւելի կմօտենայ աշխարհաբառը գրա-
բառին. սակայն ուրիշները լաւ կհամարին
խորշիլ՝ որչափ որ կարելի է՝ և տառին ուրն-

գաձայնութենէն, եւ անոր տեղը ը տառը
բանեցընել. եւ սորա եւս իրաւունք ունին:
Բայց եւ սորա առաջիններուն համաձայն՝ կը-
ջանան և տառը պահել բառերուն վերջը,
երբոր անոնց յաջորդող ու նախընթաց խօս-
քին հետ բնական կապ մը ունեցող բառը ձայ-
նաւոր տառով կսկըսի. զոր օրինակ բազաւորև
եկաւ, այն խօսքն որ շնեց, նորա պարսկաև Ե:

Կը խորթ մասնիկը կարելի է գրել բառե-
րուն հետ կից՝ առանց ը տառին. ինչպէս որ
արդէն գրաբառին ու աշխարհաբառին մէջ
առանց ը տառը յայտնապէս դնելու կգրուին
կսաւ, կծու, կկու, կանպ, կնիւն, կպրաձիւք, եւ
այլն, կարելի է գրել եւ կսանիւլ, կծաւե,
կկոսրեւն, կանսչնաս, կնորոգուի, կպարսասուի:
Միայն թէ հարկ կլինի երբեմն յայտնապէս
դնել ը տառը՝ որ կարգացողը գոտարու-
թիւն չունենայ եւ սխալ չկարգայ. զոր օրի-
նակ, որպէս զի կսկսիւլ բառը չկարգացուի
կարկսիւլ, պէտք է գրել՝ կսկրսիւլ. կսե բառը
կրսե չկարգալու համար՝ գրելու է կրսե.
կգնուի բառը կըգընուի չկարգալու համար՝
գրելու է կըընուի, եւ այլն:

Յայտնի է որ ատենով ոմանք կը մասնիկը
բուն բայէն զատ կգրէին, այսպէս. կը խօ-
սիւլ, կը վերցընեւ, կ'երքայիւ, կ'ուսեիւ, կ'օզնեւ,
եւ այլն. բայց յետոյ կարգացմունքը դիւրա-
ցընելու համար հարկ սեպուեցաւ բային հետ
կից գրել: Թերեւս ուրիշ փոփոխութիւններ
ալ լինին այս կակազոտ կը մասնիկին գրու-
թեանը վրայ՝ մինչեւ որ բոլորովին վերցուի
նաեւ աշխարհաբառին մէջէն:

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Յերկուց բարեկամաց մահն թրշուառ առնէ ըզմին,
Չայն որ յաշխարհս մընաց. բայց բաժանումն եւ զերկոսին:

Վ Ա Պ Ա Ն:

Տըղաքն օր մը ձայնեղ թըռչուն մը բունեցին,
Չեւ քերնոււն մէջ գարձուցին խեղճը խաղալիկ.
Սուլելու տեղ կըճըւճըւար ողորմելին,
Եւ կըսէին. երգէ, երգէ, սիրուն թըռչնիկ:

* * *